

Załącznik do uchwały nr 197/15
Zarządu Województwa
Zachodniopomorskiego
z dnia 18 lutego 2015 r.

Gmina Nowe Warpno
Plac Zwycięstwa 1
72-022 Nowe Warpno

WWRPO.VIII.3162.79.2013.AO

DECYZJA
Nr WWRPO/8/W/2015

podjęta w dniu 18 lutego 2015 r. przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego
w osobach:

Olgierd Geblewicz - Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Jarosław Rzepa - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Anna Mieczkowska - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.

Na podstawie art. 104, art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 tekst jednolity ze zm.), art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 06 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2014 r., poz. 1649 tekst jednolity), art. 64 ust. 1 w zw. z art. 55 w zw. z art. 60 pkt 6, art. 61 ust. 4, art. 67 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 885 tekst jednolity, ze zm.), art. 67a § 1 pkt 3 ustawy z dnia z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749 tekst jednolity ze zm.) oraz art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 05 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2013 r., poz. 596 tekst jednolity ze zm.)

po rozpatrzeniu odwołania Beneficjenta – Gminy Nowe Warpno z siedzibą przy Placu Zwycięstwa 1 w Nowym Warpnie, od decyzji Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/21/W/2014 z dnia 30 kwietnia 2014 r. umarzającej postępowanie administracyjne w przedmiocie udzielenia ulgi w spłacie należności w postaci umorzenia odsetek, dotyczących wydatków związanych z robotami dodatkowymi, powstałymi od zobowiązania na skutek nałożenia na Beneficjenta korekty finansowej w oparciu o wyniki kontroli przeprowadzonej na miejscu realizacji projektu pn. „Zachowanie dziedzictwa kulturowego poprzez renowację zabytkowego Ratusza w Nowym Warpnie” – realizowanego na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.06.02.02-32-003/11-00 zawartej w dniu 27 lipca 2011 r. przez Województwo Zachodniopomorskie z Beneficjentem w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013,

- uchyla się decyzję administracyjną nr WWRPO/21/W/2014 z dnia 30 kwietnia 2014 r. w całości;
- odmawia się Beneficjentowi – Gminie Nowe Warpno z siedzibą przy Placu Zwycięstwa 1 w Nowym Warpnie, udzielenia ulgi w postaci umorzenia odsetek jak dla zaległości podatkowych w kwocie 29 182,55 zł (słownie: dwadzieścia dziewięć tysięcy sto osiemdziesiąt dwa złote 55/100) naliczonych od wydatków związanych z robotami dodatkowymi uznanymi w oparciu o wyniki kontroli przeprowadzonej na miejscu realizacji projektu pn. „Zachowanie dziedzictwa kulturowego poprzez renowację zabytkowego Ratusza w Nowym Warpnie” realizowanego na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.06.02.02-32-003/11-00 zawartej w dniu 27 lipca 2011 r. w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 za poniesione z naruszeniem przepisów prawa oraz umowy o dofinansowanie.

Uzasadnienie

Beneficjent – Gmina Nowe Warpno z siedzibą przy Placu Zwycięstwa 1 w Nowym Warpnie, w dniu 27 lipca 2011 r. zawarł z Województwem Zachodniopomorskim reprezentowanym przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, pełniącym na podstawie art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 06 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2014 r., poz. 1649 j.t. ze zm., zwana dalej: u.z.p.p.r.) rolę Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 (dalej: IZ RPO WZ) umowę o dofinansowanie nr UDA-RPZP.06.02.02-32-003/11-00 na realizację projektu pn. „Zachowanie dziedzictwa kulturowego poprzez renowację zabytkowego Ratusza w Nowym Warpnie”, Oś priorytetowa 6 „Rozwój funkcji metropolitalnych”, Działanie 6.2 „Wzrost atrakcyjności kulturalnej na obszarze metropolitalnym”, Poddziałanie 6.2.2 „Zachowanie dziedzictwa kulturowego na obszarze metropolitalnym”. Dodatkowo pomiędzy Beneficjentem a IZ RPO WZ zostały zawarte aneksy do umowy nr UDA-RPZP.06.02.02-32-003/11-01 z dnia 22 grudnia 2011 r., nr UDA-RPZP.06.02.02-32-003/11-02 z dnia 26 stycznia 2012 r., nr UDA-RPZP.06.02.02-32-003/11-03 z dnia 05 kwietnia 2012 r. oraz nr UDA-RPZP.06.02.02-32-003/11-04 z dnia 07 września 2012 r.

Umowa o dofinansowanie określa szczegółowe zasady dofinansowania projektu, a także prawa i obowiązki Beneficjenta z tym związane. Zgodnie z zapisami przedmiotowej umowy IZ RPO WZ zobowiązała się do dofinansowania części wydatków kwalifikowalnych poniesionych na realizację projektu na podstawie zweryfikowanego przez IZ RPO WZ poprawnego wniosku o płatność. Beneficjent natomiast zobowiązał się do realizacji projektu w oparciu o wnioski o dofinansowanie, z należytą starannością, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami w ramach programu oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację projektu, a także osiągnięcie celów zakładanych we wniosku o dofinansowanie (§ 4 ust. 4 umowy o dofinansowanie).

Ponadto podczas realizacji projektu Beneficjent zobligowany był stosować procedury zapewniające ponoszenie wydatków zgodnie z prawem, zwłaszcza odnoszącym się do zamówień publicznych. Beneficjent zobowiązał się do stosowania ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 Nr 223, poz. 1655 j.t. ze zm., zwaną dalej: p.z.p.), w zakresie w jakim przepisy te mają zastosowanie do Beneficjenta i do projektu (§ 11 ust. 1 umowy o dofinansowanie). Podkreślić należy, iż zgodnie z wiążącym Beneficjenta zapisem § 11 ust. 7 umowy w przypadku naruszenia ustawy p.z.p. stosuje się korekty finansowe obniżające dofinansowanie, zgodnie z tzw. „Taryfikatorem” – dokumentem opracowanym przez Ministerstwo Rozwoju Regionalnego (obecnie Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju, dalej: MIR), określającym tryb postępowania i sposób nakładania korekt finansowych w procesie realizacji przedsięwzięć współfinansowanych z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności (dalej: Taryfikator). Uchwałą nr 1295/10 z dnia 26 lipca 2010 r. Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego przyjął dokument pn. „Wymierzanie korekt finansowych za naruszenia prawa zamówień publicznych związane z realizacją projektów współfinansowanych ze środków funduszy UE”, który następnie zaktualizowano uchwałą Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr 94/12 z dnia 27 stycznia 2012 r., uchwałą nr 205/13

z dnia 13 lutego 2013 r. oraz uchwałą nr 1002/14 z dnia 09 czerwca 2014 r. Z uwagi na datę wszczęcia czynności kontrolnych, w sprawie uwzględniono Taryfikator w brzmieniu nadanym uchwałą nr 94/12 z dnia 27 stycznia 2012 r.

Na mocy zapisów art. 26 ust. 1 pkt 14 u.z.p.p.r. oraz § 13 umowy o dofinansowanie, w dniach w dniach 28 – 31 październik 2012 r. w związku z zakończeniem realizacji projektu oraz złożeniem przez Beneficjenta wniosku o płatność końcową, IZ RPO WZ przeprowadziła kontrolę planową ww. projektu. Po analizie wyjaśnień oraz zastrzeżeń przedłożonych przez Beneficjenta w ramach czynności kontrolnych ostatecznie ustalono, iż Beneficjent dopuścił się nieprawidłowości w rozumieniu art. 2 pkt 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. Urz. UE L 210 z 31 lipca 2006 r. ze zm., zwanego dalej: Rozporządzeniem Rady (WE) nr 1083/2006) spowodowanej naruszeniem w postępowaniu przetargowym pn. „Remont Ratusza w Nowym Warpnie”:

- 1) art. 7 ust. 1 w związku z art. 29 ust. 2 p.z.p. poprzez opisanie przedmiotu zamówienia w sposób, który mógłby utrudniać uczciwą konkurencję. Za powyższe naruszenie Taryfikator przewiduje maksymalny wskaźnik procentowy korekty finansowej na poziomie 5% (Tabela nr 4 poz. 4 „Dyskryminacyjny opis przedmiotu zamówienia”);
- 2) art. 7 ust. 1 w związku z art. 144 ust. 1 p.z.p. poprzez dokonanie istotnej zmiany umowy w stosunku do treści oferty, na podstawie której dokonano wyboru wykonawcy. Z uwagi na fakt, iż ww. nieprawidłowość nie została uwzględniona w Tabeli nr 4 Taryfikatora właściwej dla danego zamówienia, IZ RPO WZ do ustalenia korekty finansowej przyjęła wskaźnik procentowy który odpowiada najbliższej rodzajowo kategorii naruszenia tam zawartej tj. 5% (Tabela nr 4 poz. 5 „Stosowanie dyskryminacyjnych warunków udziału w postępowaniu oraz kryteriów oceny ofert”);
- 3) art. 25 ust. 1 p.z.p. poprzez żądanie od wykonawców oświadczeń lub dokumentów, które nie są niezbędne do przeprowadzenia postępowania. Za powyższe naruszenie Taryfikator przewiduje maksymalny wskaźnik procentowy korekty finansowej na poziomie 2% (Tabela nr 4 poz. 8 „Nieprawidłowości w zakresie oświadczeń i dokumentów wymaganych od wykonawców”).

Zgodnie z wytycznymi MIR w sprawie „Wymierzania korekt finansowych za naruszenia prawa zamówień publicznych związanych z realizacją projektów współfinansowanych za środków funduszy UE” w przypadku wykrycia w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego dwóch lub większej ilości przypadków niezastosowania zasad zamówień publicznych, należy zastosować korektę finansową o największej wartości procentowej. W związku z powyższym wysokość ustalonej korekty obliczona została jako iloczyn wskaźnika procentowego nałożonej korekty (5%), wskaźnika procentowego współfinansowania ze środków UE (74,9999998693%) i wysokości faktycznych wydatków kwalifikowalnych dla danego zamówienia – umowy Nr NW/ZP-13/2011 zawartej w dniu 14 czerwca 2011 r. z firmą R.W.G. Sp. z o.o. Hurt - Usługi - Produkcja z siedzibą w Szczecinie. Mając na uwadze powyższe, kwotę nałożonej korekty ustalono łącznie na poziomie 36 966,54 zł, z czego od kwoty 30 122,24 zł naliczono odsetki jak dla zaległości podatkowej, zaś kwota 6 844,30 zł pomniejszyła płatność końcową przysługującą Beneficjentowi.

Ponadto zważywszy, że w ramach ww. postępowania pn. „Remont Ratusza w Nowym Warpnie” naruszono § 11 ust. 1 umowy o dofinansowanie projektu w związku z naruszeniem art. 7 ust. 1 oraz art. 144 ust. 1 p.z.p., poprzez dokonanie istotnej zmiany umowy w stosunku do treści oferty na podstawie której dokonano wyboru wykonawcy, IZ RPO WZ uznała związane z robotami dodatkowymi wydatki w kwocie 151 237,33 zł, wynikające z aneksów do umowy zawartej z wykonawcą (Aneks nr 01 z dnia 15.07.2011 r., Aneks nr 02 z dnia 29 lipca 2011 r., Aneks nr 03 z dnia 29 czerwca 2011 r., Aneks nr 04 z dnia 28 września 2011 r.) za niekwalifikowalne.

Dodatkowo, ze względu na oznakowanie pamiątkowych monet niezgodne z „Wytycznymi Instytucji Zarządzającej RPO WZ dotyczącymi informacji i promocji projektu realizowanego w ramach RPO WZ” w ramach zamówienia „Działania promocyjne i informacyjne”, wydatki w wysokości 4 612,50 zł wynikające z § 1 ust. 1.6 umowy z wykonawcą Nr F 24/2012 z dnia 27 kwietnia 2012 r. uznano, w związku z naruszeniem § 14 ust. 1 pkt 3 umowy o dofinansowanie, w całości za niekwalifikowalne.

Z uwagi na fakt, iż Beneficjent realizował projekt, wykorzystując środki przekazane na ten cel z naruszeniem obowiązujących go w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 (zwanym dalej: RPO WZ) procedur, IZ RPO WZ pismem z dnia 18 września 2013 r. wezwała Beneficjenta do zwrotu środków w łącznej kwocie 181 359,57 zł wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych w terminie 14 dni od doręczenia wezwania lub wyrażenie zgody na pomniejszenie pozostałej na wniosku kwoty z płatności końcowej. Zgodnie

bowiem z treścią art. 207 ust. 8 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 885 j.t.), w przypadku stwierdzenia okoliczności, że środki zostały wykorzystane z naruszeniem procedur, Instytucja Zarządzająca wzywa do zwrotu środków lub do wyrażenia zgody na pomniejszenie kolejnych płatności, w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania. Ponadto IZ RPO WZ ww. pismem poinformowała Beneficjenta, iż płatność końcowa w projekcie zostanie pomniejszona o kwotę 11 456,80 zł. W tym miejscu należy wskazać, iż przekazanie Beneficjentowi środków w ramach płatności końcowej odbywa się dopiero po zatwierdzeniu przez IZ RPO WZ wniosku o płatność, natomiast sposób przekazania środków Beneficjentowi określa umowa o dofinansowanie, według której jednym z warunków rozliczenia wydatków lub przekazania środków jest dokonanie przez IZ RPO WZ weryfikacji i poświadczenia faktycznego i prawidłowego poniesienia wydatków, a także ich kwalifikowalności. Zatem w przypadku wykrycia nieprawidłowości, gdy środki dofinansowania nie zostały jeszcze przekazane Beneficjentowi, IZ RPO WZ dokonuje pomniejszenia płatności przekazywanej w formie refundacji o odpowiednie kwoty. W analizowanej sprawie ww. wydatki zostały poniesione z naruszeniem zapisów umowy o dofinansowanie.

W odpowiedzi na ww. wezwanie, Beneficjent pismem z dnia 27 września 2013 r. przekazał do IZ RPO WZ potwierdzenie dokonania zwrotu środków w wysokości 73 299,26 zł. Dodatkowo w piśmie z dnia 09 października 2013 r. wyraził zgodę na pomniejszenie pozostałej kwoty wskazanej do zwrotu przez IZ RPO WZ wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych z płatności końcowej.

Jednocześnie pismem z dnia 04 października 2013 r. Beneficjent zwrócił się do IZ RPO WZ z wnioskiem o udzielenie ulgi w postaci umorzenia naliczonych, zdaniem Beneficjenta niesłusznie, odsetek dotyczących wydatków związanych z robotami dodatkowymi.

W odpowiedzi na powyższe, postanowieniem z dnia 29 października 2013 r. Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego odmówił wszczęcia postępowania administracyjnego w przedmiocie udzielenia ulgi w postaci umorzenia odsetek od zobowiązania powstałego w wyniku nałożenia na Beneficjenta korekty finansowej na podstawie wyników kontroli przeprowadzonej na miejscu realizacji projektu pn. „Zachowanie dziedzictwa kulturowego poprzez renowację zabytkowego Ratusza w Nowym Warpnie” – realizowanego na podstawie umowy nr UDA-RPZP.06.02.02-32-003/11-00 zawartej w ramach RPO WZ. W przedmiotowym postanowieniu wskazano, iż w związku ze zwrotem przez Beneficjenta kwoty wskazanej w piśmie IZ RPO WZ dnia 18 września 2013 r. oraz wyrażeniem zgody na potrącenie części środków z wniosku o płatność pismem z dnia 09 października 2013 r., wniosek o umorzenie naliczonych odsetek staje się bezprzedmiotowy, z uwagi na fakt, iż zobowiązanie zostało wygaszone, a zatem brak jest przesłanek do wydania decyzji administracyjnej, o której mowa w art. 207 ust. 1 ufp, a co za tym idzie brak określonego zobowiązania, wobec którego Beneficjent mógłby wnioskować o ulgę w spłacie.

Na powyższe postanowienie Beneficjent złożył zażalenie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Szczecinie (dalej: SKO) zarzucając w rzeczonym błędne zastosowanie przepisu art. 61 a § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 tekst jednolity ze zm., zwana dalej k.p.a.) poprzez wskazanie, iż okoliczności przywołane w uzasadnieniu rozstrzygnięcia nie stanowią przesłanek przedmiotowych (ani tym bardziej podmiotowych), które mogłyby zostać uznane za podstawę do wydania przez organ pierwszej instancji postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie umorzenia odsetek dotyczących wydatków związanych z robotami dodatkowymi. Beneficjent podniósł, iż w skutek niniejszego rozstrzygnięcia został pozbawiony prawa do merytorycznego rozpoznania wniosku o udzielenie ulgi. W jego opinii nie mógł także odmówić zapłaty odsetek, nie dysponując wcześniej, jakimkolwiek zapewnieniem organu pierwszej instancji, że wniosek o umorzenie zostanie uwzględniony, tym bardziej, gdy kwota naliczonych odsetek powiększała się z każdym dniem zwłoki.

SKO, po rozpatrzeniu przytoczonego zażalenia, postanowieniem z dnia 10 marca 2014 r. uchyliła zaskarżone postanowienie w całości i przekazała sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. W opinii SKO wniosek Beneficjenta z dnia 04 października 2013 r. o zastosowanie ulgi zainicjował postępowanie administracyjne w sprawie, wskutek czego organ zobligowany był do rozpatrzenia takiego wniosku. Dalej, weryfikowanie wzajemnych relacji i rozliczeń pomiędzy organem a wnioskodawcą winno, zdaniem SKO, następować w toku zainicjowanego wnioskiem strony postępowania, w oparciu o zgromadzone w aktach dowody i z zachowaniem uprawnienia wynikającego z art. 10 k.p.a. Natomiast ewentualna bezprzedmiotowość postępowania stwierdzona w toku postępowania skutkować powinna wydaniem decyzji o umorzeniu postępowania w oparciu o art. 105 k.p.a., względnie art. 208 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749 t.j. ze zm., dalej: o.p.).

Wobec powyższego, w wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy, po podjęciu wszelkich niezbędnych czynności zmierzających do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w

sprawie w dniu 30 kwietnia 2014 r. Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego podjął decyzję administracyjną nr WWRPO/21/W/2014 umarzającą w całości postępowanie administracyjne wszczęte na wniosek Beneficjenta w przedmiocie udzielenia ulgi w spłacie należności w postaci umorzenia odsetek, dotyczących wydatków związanych z robotami dodatkowymi, powstałymi od zobowiązania na skutek nałożenia na Beneficjenta korekty finansowej w oparciu o wyniki kontroli przeprowadzonej na miejscu realizacji projektu pn. „Zachowanie dziedzictwa kulturowego poprzez renowację zabytkowego Ratusza w Nowym Warpnie” – realizowanego na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.06.02.02-32-003/11-00 zawartej w dniu 27 lipca 2011 r. przez Województwo Zachodniopomorskie z Beneficjentem w ramach RPO WZ.

W przedmiotowej decyzji wskazano, iż zarówno zapłata, bądź upływ terminu przedawnienia implikują bezprzedmiotowość postępowania i konieczność jego umorzenia, jeżeli za jego dalszym prowadzeniem i orzekaniem nie przemawia interes podatnika (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego (zwanego dalej WSA) w Kielcach z dnia 31 marca 2011 r., sygn. akt I SA/Ke 128/11). Umorzenie może dotyczyć wyłącznie stosunku zobowiązaniowego, który istnieje w momencie podejmowania decyzji w tej sprawie. Bezprzedmiotowe jest postępowanie o umorzenie, jeżeli zobowiązanie wygasło i nie istnieje zaległość podatkowa. Z uwagi na fakt, iż Beneficjent w dniu 26 września 2013 r. zwrócił kwotę 73 299,26 zł i wyraził zgodę na dokonanie potrącenia z płatności końcowej kwoty 142 737,31 zł (uwzględniając w ww. kwotach wysokość należnych odsetek), a dopiero w następnej kolejności pismem z dnia 04 października 2013 r. zwrócił się z wnioskiem o udzielenie ulgi w postaci umorzenia odsetek dotyczących wydatków związanych z robotami dodatkowymi w analizowanej sprawie zachodzi bezprzedmiotowość postępowania. Powyższe stanowisko szczegółowo uzasadniono.

Od powyższej decyzji Beneficjent, zgodnie z pouczeniem zawartym w decyzji nr WWRPO/21/W/2014, pismem z dnia 21 maja 2014 r. złożył odwołanie do SKO wnosząc o:

- 1) uchylenie przedmiotowej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez udzielenie Gminie Nowe Warpno wnioskowanej ulgi;
- 2) ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

W ww. odwołaniu Beneficjent zarzucił IZ RPO WZ błędne zastosowanie przepisu art. 105 § 1 k.p.a., albowiem, w opinii Beneficjenta, okoliczności przywołane w uzasadnieniu decyzji nr WWRPO/21/W/2014 (wyrażenie przez Gminę Nowe Warpno zgody na potrącenie i dobrowolne spełnienie obowiązku) nie stanowią przesłanek, które mogłyby zostać uznane za podstawę do wydania przez IZ RPO WZ decyzji o umorzeniu postępowania w sprawie administracyjnej, dotyczącej umorzenia odsetek dotyczących wydatków związanych z robotami dodatkowymi. Beneficjent wskazał, iż umorzenie postępowania administracyjnego jest traktowane jako środek ostateczny, mający zastosowanie tylko w tych sytuacjach, kiedy nie ma możliwości podjęcia merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy. Gmina Nowe Warpno wskazała, iż poprzez wydanie ww. decyzji Beneficjent po raz kolejny został bezprawnie pozbawiony przez IZ RPO WZ prawa do merytorycznego rozpoznania jej wniosku z dnia 04 października 2013 r. o zastosowanie przewidzianej w art. 55 i art. 57 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych ulgi w postaci umorzenia należności w części odsetek dotyczących wydatków związanych z robotami dodatkowymi. Strona wskazała, iż Beneficjent nie mógł odmówić zapłaty odsetek nie dysponując wcześniej jakimkolwiek zapewnieniem IZ RPO WZ, że jej wniosek o umorzenie zostanie uwzględniony, tym bardziej że kwota naliczonych odsetek powiększała się z każdym dniem zwlekania z zapłatą. W opinii Beneficjenta z bezprzedmiotowością postępowania mamy do czynienia wówczas gdy w sposób oczywisty organ stwierdzi brak podstaw do merytorycznego rozpoznania sprawy. Co prawa uiszczenie odsetek sprawia, że przedmiot postępowania „ulgowego” z faktycznego punktu widzenia przestaje istnieć, niemniej jednak z punktu widzenia interesów ekonomicznych Gminy Nowe Warpno jako strony postępowania istnieje on w dalszym ciągu – strona będzie przecież zainteresowana określonym rozstrzygnięciem sprawy, które rzutować może na jej sytuację prawną. Następnie powołując się na wyroki sądów administracyjnych Beneficjent wskazał, iż nie można umorzyć postępowania w sprawie udzielenia ulgi pomimo tego że wcześniej strona dobrowolnie uiściła obciążające ją kwoty.

Strona wskazała także, iż bezprzedmiotowość postępowania zachodzi wówczas, gdy brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego. Jeśli zatem Gmina Nowe Warpno ma interes prawny w załatwieniu sprawy, IZ RPO WZ nie mogła uznać tej sprawy za bezprzedmiotową. Dobrowolna zapłata odsetek nie powoduje, zdaniem Beneficjenta, w niniejszej sprawie uchylenia interesu prawnego Gminy Nowe Warpno, albowiem jest ona ekonomicznie zainteresowana rozstrzygnięciem sprawy w przedmiocie umorzenia odsetek oraz tym, aby odsetki zostały jej umorzone, a wpłacone kwoty zwrócone.

IZ RPO WZ działając na podstawie art. 144 w zw. z art. 133 k.p.a. przekazała powyższe odwołanie wraz z kserokopiami dokumentów niezbędnych do jego rozpatrzenia do SKO .

Zawiadomieniem z dnia 24 października 2014 r. (wpływ do Kancelarii Ogólnej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego w dniu 29 października 2014 r.) SKO po zapoznaniu się z treścią przedmiotowego odwołania, poinformowało o jego przekazaniu - Zarządowi Województwa Zachodniopomorskiego - IZ RPO WZ, jako organowi właściwemu do orzekania w przedmiotowej sprawie, uznając się po nowelizacji ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 885 t.j. ze zm., zwanej dalej u.f.p) za organ nieuprawniony do działania jako organ wyższego stopnia w sprawach, w których decyzja na podstawie art. 207 ust. 9 u.f.p. została wydana przez Instytucję Zarządzającą. SKO uznało także, że nie jest władne rozstrzygać w sprawach, w których Instytucja Zarządzająca wydała decyzję na podstawie art. 61 ust. 1 u.f.p.

Z uwagi na powyższe IZ RPO WZ przystąpiła do ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej wydaną przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego decyzją nr WWRPO/21/W/2014 z dnia 30 kwietnia 2014 r. umarzającą z całości postępowanie administracyjne wszczęte na wniosek Beneficjenta w przedmiocie udzielenia ulgi w spłacie należności w postaci umorzenia odsetek, dotyczących wydatków związanych z robotami dodatkowymi, powstałymi od zobowiązania na skutek nałożenia na Beneficjenta korekty finansowej w oparciu o wyniki kontroli przeprowadzonej na miejscu realizacji projektu pn. „Zachowanie dziedzictwa kulturowego poprzez renowację zabytkowego Ratusza w Nowym Warpnie” – realizowanego na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.06.02.02-32-003/11-00 zawartej w dniu 27 lipca 2011 r. przez Województwo Zachodniopomorskie z Beneficjentem w ramach RPO WZ.

Z uwagi na powyższe, IZ RPO WZ pismem z dnia 27 listopada 2014 r. wezwała Beneficjenta do dostarczenia dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia i analizy wniosku z dnia 04 października 2013 r. o udzielenie ulgi w terminie 7 dni od dnia doręczenia przedmiotowego pisma (dokumenty dotyczące sytuacji ekonomicznej wnioskodawcy uzasadniające udzielenie wnioskowanej ulgi, aktualne zaświadczenie Urzędu Skarbowego o niezaleganiu w podatkach lub stwierdzające stan zaległości, aktualne zaświadczenie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (zwanego dalej ZUS) o niezaleganiu w opłacaniu składek, formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis (jeśli dotyczy)).

Nadto postanowieniem z dnia 27 listopada 2014 r. z uwagi na skomplikowany charakter sprawy oraz konieczność przedłożenia przez Beneficjenta dokumentów, do dostarczenia których został zobowiązany pismem z dnia 27 listopada 2014 r. przedłużyła postępowanie administracyjne w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej wydaną przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego decyzją nr WWRPO/21/W/2014 z dnia 30 kwietnia 2014 r.

Pismem z dnia 08 grudnia 2014 r. (wpływ do IZ RPO WZ w dniu 11 grudnia 2014 r.) Beneficjent przedłożył wymagane dokumenty oraz wyjaśnienia dotyczące pomocy publicznej.

Następnie postanowieniami z dnia 23 grudnia 2014 r. oraz 27 stycznia 2015 r. IZ RPO WZ zawiadomiła Beneficjenta o konieczności przedłużenia postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy w zakresie udzielenia ulgi.

Pismem z dnia 30 stycznia 2015 r. IZ RPO WZ poinformowała Beneficjenta o zamiarze zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie oraz pouczyła o prawach wynikających z art. 10 § 1 k.p.a.

W związku ze złożonym przez Beneficjenta odwołaniem od decyzji nr WWRPO/21/W/2014 z dnia 30 kwietnia 2014 r. IZ RPO WZ ponownie przeprowadziła postępowanie administracyjne, obejmujące całościową ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie (w tym m.in. dokumentacji dotyczącej kondycji finansowej wnioskodawcy) z uwzględnieniem treści odwołania od decyzji wraz z uzasadnieniem, a także pełną analizę stanu faktycznego i prawnego sprawy, co pozwoliło na odniesienie się do przedmiotowego odwołania jak poniżej.

Odnosząc się do kwestii bezprzedmiotowości postępowania, w pierwszej kolejności należy wskazać, iż powyższe występuje wówczas, gdy odpadł jeden z konstytutywnych elementów sprawy administracyjnej, o której mowa w art. 1 pkt 1 k.p.a. Naczelny Sąd Administracyjny (zwany dalej: NSA) (do 31 grudnia 2003 r.) w Łodzi w wyroku z dnia 18 kwietnia 1995 r. (sygn. akt SA/Łd 2424/94) wskazał, iż z bezprzedmiotowością postępowania mamy do czynienia wówczas, gdy w sposób oczywisty organ stwierdzi brak podstaw prawnych i faktycznych do merytorycznego rozpatrzenia sprawy. Oznacza to, iż wszystkie elementy badanego stanu prawnego i faktycznego są tego rodzaju, że niepotrzebne jest postępowanie mające na celu wyjaśnienie wszystkich tych okoliczności w sprawie. Należy przy tym brać pod uwagę okoliczności podnoszone zarówno przez stronę, jak i przez organ z urzędu. Chodzi tu o kryterium bezprzedmiotowości odnoszące się do postępowania, ale w taki sposób, iż wynik tego postępowania nie powinien mieć charakteru merytorycznego rozstrzygnięcia w sprawie, lecz jedynie być formalnym jego zakończeniem. Powyższe stanowisko znajduje

potwierdzenie także w innych orzeczeniach sądów administracyjnych. I tak w wyroku z dnia 31 stycznia 2011 r. WSA w Gliwicach (sygn. akt III SA/GI 1208/10) podkreślił, iż przesłanka bezprzedmiotowości występuje, gdy brak jest podstaw prawnych do merytorycznego rozstrzygnięcia danej sprawy w ogóle, bądź nie było podstaw do jej rozpoznania w drodze postępowania administracyjnego. Bezprzedmiotowość postępowania oznacza brak któregoś z elementów stosunku materialnoprawnego, skutkującego tym, iż nie można załatwić sprawy przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Jest to orzeczenie formalne, kończące postępowanie bez jego merytorycznego rozstrzygnięcia. Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego to brak przedmiotu postępowania. Tym przedmiotem jest zaś konkretna sprawa, w której organ administracji państwowej jest władny i jednocześnie zobowiązany rozstrzygnąć na podstawie przepisów prawa materialnego o uprawnieniach lub obowiązkach indywidualnego podmiotu. Podobnie w wyrokach: WSA w Białymstoku z dnia 26 sierpnia 2014 r. (sygn. akt II SA/Bk 557/14), wyroku WSA w Gliwicach z dnia 25 lipca 2014 r. (sygn. akt II SA/GI 573/14), wyroku WSA w Gdańsku z dnia 18 czerwca 2014 r. (sygn. akt II SA/Gd 168/14).

Mając na względzie powyższe rozumienie pojęcia bezprzedmiotowości postępowania należy zgodzić się zatem z tezą wyroku NSA z dnia 12 października 1987 r. (sygn. IV SA 3334/87), iż nie znajduje uzasadnienia w przepisach kodeksu postępowania administracyjnego wydanie decyzji o umorzeniu postępowania w sprawie, w której strony są zainteresowane wynikiem merytorycznym. A z taką właśnie sytuacją mamy do czynienia w analizowanej sprawie. Co prawda uiszczenie należności, sprawia, iż przedmiot postępowania „ulgowego” z faktycznego punktu widzenia przestaje istnieć, niemniej jednak z punktu widzenia interesów ekonomicznych podatnika istnieje on w dalszym ciągu. Beneficjent będzie (a przynajmniej może być) zainteresowany określonym rozstrzygnięciem sprawy, które rzutować może na jego sytuację prawną - na co zwraca uwagę doktryna przedmiotu.

W wyroku z dnia 14 grudnia 2004 r. (sygn. akt FSK 561/04), który co prawda dotyczy postępowania przed organami podatkowymi tym niemniej znajduje w analizowanej sprawie odpowiednie zastosowanie, NSA stwierdził, iż postępowanie w sprawie umorzenia odsetek za zwłokę jest oddzielnym postępowaniem w stosunku do postępowania w sprawie wymiaru podatku w prawidłowej wysokości. Składając wniosek o umorzenie odsetek za zwłokę, podatnik nie kwestionował wielkości zobowiązania podatkowego, zarówno gdy chodzi o ustalenie znamion podatkowego stanu faktycznego, jak i zastosowanie właściwych norm prawa podatkowego. Wnosił on jedynie o niezrealizowanie stosunku prawno-podatkowego w odniesieniu do odsetek za zwłokę. W tym zakresie podatnik musi więc wskazać przesłanki uzasadniające jego ważny interes. Zapłata podatku nie może zatem oznaczać utraty prawa do złożenia wniosku o umorzenie odsetek za zwłokę. Dlatego wykonanie zobowiązania podatkowego w czasie toczącego się postępowania o umorzenie zaległych odsetek bądź zanim zostało wszczęte, nie czyni tego postępowania bezprzedmiotowym i nie uzasadnia jego umorzenia.

Prawidłowość takiego rozumowania znajduje potwierdzenie także i w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który między innymi w wyroku z dnia 06 lutego 2002 r., (sygn. akt III RN 198/00) zauważył (w sprawie dotyczącej umorzenia postępowania odnośnie umorzenia zaległości), że jeżeli organ podatkowy pierwszej instancji wydał decyzję określającą podatek, to jego zapłata przez podatnika jest wykonaniem ustawowego obowiązku, a nie wyrazem chęci uiszczenia go, co ewentualnie mogłoby być rozumiane jako zamiar rezygnacji z żądania umorzenia zaległości podatkowej. Postępowanie w sprawie umorzenia zaległości podatkowej (podobnie - zdaniem składu orzekającego - jak i postępowanie w przedmiocie rozłożenia na raty) jest zaś oddzielnym postępowaniem w stosunku do postępowania w sprawie określenia podatku. Równocześnie stwierdził dalej w kontekście art. 208 § 1 o.p., że „bezprzedmiotowość postępowania w rozumieniu tego przepisu oznacza brak przedmiotu żądania, w celu zrealizowania którego wszczęto postępowanie”. Stąd też „jeżeli podatnik wnosi o umorzenie zaległości podatkowej, to organ podatkowy jest zobowiązany ocenić, czy zachodzą przesłanki z art. 67 § 1 o.p. i wydać stosowną decyzję” (OSNP z 2002 r., nr 14, poz. 322).

Przenosząc powyższe na realia niniejszej sprawy, należy wskazać, iż w trakcie trwania czynności kontrolnych po szczegółowej analizie dokumentacji oraz stanu faktycznego w sprawie ustalono, iż Beneficjent naruszył przepisy prawa – p.z.p. oraz zapisy umowy o dofinansowanie (tym samym naruszył procedury obowiązujące w ramach RPO WZ). W związku z powyższym IZ RPO WZ poczyniła wstępne ustalenia administracyjne odnośnie stwierdzenia wystąpienia w projekcie nieprawidłowości w rozumieniu art. 2 pkt 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006. Z uwagi na powyższe, stosownie do wyniku ww. ustaleń IZ RPO WZ zobowiązana była podjąć właściwe działania, w szczególności mające na celu odzyskanie środków z budżetu UE. Tym samym pismem z dnia 18 września 2013 r. wezwała Beneficjenta do zwrotu środków w łącznej kwocie 181 359,57 zł wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych w terminie 14 dni od doręczenia wezwania (lub

zwrot i wyrażenie zgody na potrącenie pozostałej na wniosku kwoty z płatności końcowej). Mając na względzie powyższe zobowiązanie Beneficjent w dniu 26 września 2013 r. zwrócił kwotę 73 299,26 zł, zaś pismem z dnia 09 października 2013 r. wyraził zgodę na dokonanie potrącenia z płatności końcowej kwoty 142 737,31 zł (uwzględniając w ww. kwotach wysokość należnych odsetek). Zatem z uwagi na dobrowolny zwrot środków oraz wyrażenie zgody na potrącenie pozostałych środków, a tym samym należy przyjąć, uznanie przez Beneficjenta wielkości zobowiązania, zarówno gdy chodzi o ustalenie znamion stanu faktycznego, jak i zastosowanie właściwych norm prawa, IZ RPO WZ nie była zobowiązana do wszczynania postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków (art. 207 ust. 1 u.f.p.), albowiem Beneficjent nie kwestionował wstępnego ustalenia administracyjnego.

Tym niemniej fakt zwrotu i wyrażenia zgody na potrącenie nie oznacza, iż Beneficjent nie będzie zainteresowany merytorycznym rozstrzygnięciem wniosku z dnia 04 października 2013 r. o udzielenie ulgi w postaci umorzenia odsetek dotyczących robót dodatkowych, albowiem z punktu widzenia interesów ekonomicznych Beneficjenta przedmiot postępowania istnieje w dalszym ciągu. Co więcej Beneficjent mógł zrealizować obowiązek wynikający z wezwania do zwrotu jedynie z obawy przed naliczaniem przez IZ RPO WZ za każdy kolejny dzień odsetek jak dla zaległości podatkowych.

Mając powyższe na uwadze wskazać należy, iż zapłata zobowiązania nie może zatem oznaczać utraty prawa do złożenia wniosku o umorzenie odsetek za zwłokę. Powyższe potwierdził także NSA w Gdańsku w wyroku z dnia 04 kwietnia 2002 r. (sygn. akt I SA/Gd 1277/01) gdzie stwierdził, iż z bezprzedmiotowością postępowania mamy do czynienia wyłącznie w sytuacji, gdy w sposób oczywisty organ podatkowy stwierdzi brak podstawy prawnej i faktycznej do merytorycznego rozpatrzenia sprawy. Taką okolicznością faktyczną nie jest, nawet dobrowolne uiszczenie przez podatnika podatku wyłącznie z obawy przed naliczeniem od zaległości podatkowej odsetek.

Podsumowując ze względu na ustrojową zasadę prawa strony do merytorycznego rozpatrzenia jej żądania w postępowaniu administracyjnym przepisy przewidujące tzw. obiektywną bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego nie mogą być interpretowane rozszerzająco. Mają one bowiem zastosowanie tylko w tych sytuacjach, gdy w świetle prawa materialnego i ustalonego stanu faktycznego brak jest sprawy administracyjnej mogącej być przedmiotem postępowania. Dobrowolne wykonanie zobowiązania wskazanego w wezwaniu do zwrotu środków powstałego na skutek wykrycia nieprawidłowości, nie dopuszczając tym samym do wszczęcia postępowania administracyjnego, nie czyni bezprzedmiotowym postępowania w przedmiocie udzielenia ulgi, nie unicestwia bowiem prawa strony do merytorycznego rozpatrzenia jej żądania. Stąd też jeżeli Beneficjent wniósł o umorzenie odsetek, to IZ RPO WZ jest zobowiązana ocenić, czy zachodzą przesłanki z art. 67 ust. 1 o.p., a zatem niewątpliwie mamy do czynienia z przedmiotem postępowania.

Przy czym IZ RPO WZ w zgodzie z wyrokiem NSA z dnia 14 grudnia 2004 r. (sygn. akt FSK 561/04), uznaje, mając na względzie interes Beneficjenta, iż niezależnie od momentu złożenia takiego wniosku o udzielenie ulgi (tj. czy przed dobrowolną lub przymusową spłatą zobowiązania, czy też po dokonaniu takiej spłaty), uiszczenie zobowiązania nie czyni postępowania wszczętego na wniosek Beneficjenta bezprzedmiotowym i nie uzasadnia jego umorzenia, albowiem jeżeli Strona wnosi o umorzenie odsetek, to organ podatkowy jest zobowiązany ocenić, czy zachodzą przesłanki ważnego interesu zobowiązanego i interesu publicznego.

Przyjęcie odmiennego poglądu prowadziłoby do praktycznego uniemożliwienia korzystania przez Stronę z możliwości określonych w tym przepisie w przypadku dobrowolnego zwrotu środków tj. wydania decyzji o umorzeniu zaległości podatkowych. Tym samym argumenty Beneficjenta przedstawione w odwołaniu od decyzji w kwestii istnienia przedmiotu postępowania zasługują na uwzględnienie.

W tym miejscu wskazać należy, iż art. 138 k.p.a. (który IZ RPO WZ zobowiązana jest stosować z uwagi na treść art. 67 u.f.p.) zawiera zamknięty katalog decyzji organu odwoławczego. W myśl powyższego przepisu, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (art. 138 § 1 k.p.a.).

Organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy (art. 138 § 2 k.p.a.). Jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a

istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści (art. 138 § 4 k.p.a.).

Powyższe uregulowanie oznacza, że organ odwoławczy nie jest uprawniony do wydania decyzji o sentencji innej niż wymienione w komentowanym przepisie. Organ odwoławczy rozpatruje sprawę ponownie merytorycznie w jej całości. Oznacza to, że ma on obowiązek rozpatrzyć wszystkie żądania strony i ustosunkować się do nich w uzasadnieniu swojej decyzji.

Warto zwrócić uwagę że we wszystkich wspomnianych wyżej przypadkach organ rozpatrujący wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy od własnej decyzji ma ograniczony wybór rozstrzygnięć – nie może bowiem uchylić własnej decyzji i przekazać sprawy (sobie) do ponownego rozpatrzenia, tj. nie może zastosować przepisu art. 138 § 2 k.p.a. Jak wskazał NSA w wyroku z 05 lipca 2006 r. (sygn. akt II OSK 940/05) nie można bowiem przekazać sobie sprawy, którą się ten organ zajmuje i którą ma obowiązek rozstrzygnąć decyzją (art. 104 § 1 k.p.a.). Tym niemniej nie powinno budzić wątpliwości, że ten sam organ, który rozpoznał już sprawę ma możliwość na skutek wniesionego wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, dokonać samokontroli wydanego rozstrzygnięcia.

Mając na względzie powyższe, z przyczyn szczegółowo omówionych w niniejszej decyzji jak również fakt, iż organy administracji publicznej działają zgodnie z zasadą praworządności wyrażaną w art. 6 k.p.a., zasadnym jest uchylenie decyzji administracyjnej nr WWRPO/21/W/2014 z dnia 30 kwietnia 2014 r. w całości i orzeczenie co do istoty sprawy (art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a.).

Odnosząc się zatem do wniosku o udzielenie ulgi z dnia 04 października 2013 r. na samym początku należy wskazać, iż IZ RPO WZ jest samoistnym organem administracji publicznej, który przygotowuje program operacyjny, zarządza nim oraz nadzoruje jego realizację. Zgodnie z art. 61 ust. 1 pkt 1 u.f.p. organem pierwszej instancji właściwym do wydawania decyzji w odniesieniu do należności, o których mowa w art. 60 pkt 6 u.f.p., jest w przypadku płatności w ramach programów finansowanych ze środków europejskich jest organ pełniący funkcję instytucji zarządzającej. Zgodnie bowiem z art. 25 pkt 1 u.z.p.p.r., za prawidłową realizację programu operacyjnego odpowiada instytucja zarządzająca, którą w przypadku RPO WZ jest Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego. Nadto w myśl art. 61 ust. 4 i 5 u.f.p. od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub instytucję zarządzającą nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy (ust. 4). Do wniosku, o którym mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji (ust. 5). Zapisy niniejszej ustawy dają IZ RPO WZ możliwość udzielania ulg w spłacie należności pieniężnych o charakterze niepodatkowych należności publiczno – prawnych.

Należności publiczno – prawne należy rozumieć jako należności niebędące podatkami i opłatami, stanowiące dochód budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego, wynikające ze stosunków publiczno – prawnych. Ich podstawą są przepisy powszechnie obowiązującego prawa, a cechą charakterystyczną podporządkowanie objętych nimi jednostek w granicach wyznaczonych prawem, organom wyposażonym we władztwo publiczne. Zgodnie z art. 60 pkt 6 u.f.p. do niepodatkowych należności budżetowych o charakterze publiczno – prawnym należą również należności z tytułu zwrotu płatności dokonanych w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich. Ponadto należy wskazać, iż na mocy art. 67 u.f.p. do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60 u.f.p., nieuregulowanych w u.f.p. stosuje się przepisy k.p.a. i odpowiednio przepisy działu III o.p.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 u.f.p. właściwy organ, na wniosek zobowiązanego może udzielać określonych w art. 55 u.f.p. ulg w postaci umorzenia w całości albo w części, odroczenia lub rozłożenia na raty spłaty zobowiązań z tytułu należności, o których mowa w art. 60 pkt 1-6 u.f.p., które:

- nie stanowią pomocy publicznej,
- stanowią pomoc de minimis - w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Wspólnot Europejskich dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis,
- stanowią pomoc publiczną, przeznaczoną na jeden z celów określonych w art. 64 ust. 2 pkt 3 lit. a-m u.f.p.

Jednocześnie z uwagi fakt, iż u.f.p. nie określa przesłanek decydujących o możliwości udzielania ulg w spłacie należności publiczno – prawnych, należy w tej kwestii odwołać się do przepisów o.p., tj. art. 67 a o.p. (tak WSA w Gdańsku, w wyroku z dnia 25 września 2013 r., sygn. akt I SA/Gd 872/13). Zgodnie z brzmieniem art. 67 a § 1 o.p., organ podatkowy na wniosek podatnika z zastrzeżeniem art. 67 b o.p., może udzielać ulg w spłacie należności w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podatnika lub interesem publicznym.

W dotychczasowym orzecznictwie sądowoadministracyjnym prezentowany jest pogląd, że decyzja o udzieleniu ulgi w spłacie należności publiczno-prawnej ma charakter uznaniowy, co wynika jednoznacznie z użytego przez ustawodawcę sformułowania „organ może udzielić” (art. 64

u.f.p). Należy jednak podkreślić, co ma znaczenie w rozpatrywanej sprawie, a na co wielokrotnie wskazywano w orzecznictwie sądowym, że pozostawienie organowi swobody wyboru określonego rozwiązania ma miejsce dopiero w przypadku stwierdzenia, że w sprawie występuje któraś z przesłanek określonych w art. 67a § 1 o.p. tj. ważny interes podatnika lub interes publiczny (vide wyrok WSA w Kielcach z dnia 4 lutego 2010 r., sygn. akt. I SA/Ke 532/2009). Dopiero wówczas organ w sposób uznaniowy podejmuje decyzję, czy przyznać ulgę w spłacie zobowiązania, czy też, mimo istnienia przesłanek o których mowa w art. 67a § 1 o.p., odmówić udzielenia takiej ulgi. A zatem uznanie administracyjne charakteryzuje się tym, że organ administracji publicznej ma możliwość wyboru pozytywnego lub negatywnego dla strony rozstrzygnięcia. Rozstrzygnięcie to nie może mieć jednak charakteru dowolnego, lecz musi być wynikiem wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy (art. 7 k.p.a.), wszechstronnego zebrania oraz rozpatrzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego (art. 77 § 1 k.p.a.), zaś decyzja winna spełniać wymogi wskazane w art. 107 § 1 i § 3 k.p.a.

Nawiązując do powyższego należy wskazać, iż postępowanie w sprawie udzielenia ulgi wszczęte zostało na skutek złożonego przez Beneficjenta wniosku, zatem taki wniosek powinien być uzasadniony, i to w interesie podatnika leży podanie do wiadomości organu wszystkich okoliczności sprawy i dopilnowanie ich utrwalenia w dokumentach. Wskazać należy także, iż brak jest jednoznacznych regulacji ustawowych w sprawie elementów z jakich powinien składać się wniosek o udzielenie ulgi. Należy zatem przyjąć, iż we wniosku podatnik powinien przedstawić co najmniej te elementy, które powinny znaleźć się w podaniu tj. wskazanie osoby, od której pochodzi, jej adres i żądanie oraz czynić zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach szczególnych (art. 63 k.p.a.). Nadto poza treścią żądania powinien on wskazać, okoliczności, które jego zdaniem uzasadniają udzielenie przedmiotowej ulgi. Organ nie może się jednak ograniczyć jedynie do analizy podniesionych przez podatnika we wniosku argumentów (vide. wyrok NSA z dnia 28 października 2003 r., sygn. akt SA/Bd 1830/03). Na organie ciąży obowiązek ustalenia wszystkich istotnych okoliczności faktycznych, w tym również przesłanek zastosowania ulg w spłacie podatków (art. 7 k.p.a.). Zgodnie z unormowaną w ww. zasadą prawdy obiektywnej organy administracji publicznej podejmują wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy. Zgodnie z tą zasadą organ prowadzący postępowanie ma obowiązek zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego, aby ustalić stan faktyczny sprawy zgodny z rzeczywistością. W szczególności jest obowiązany dokonać wszechstronnej oceny okoliczności konkretnego przypadku na podstawie analizy całego materiału dowodowego, a stanowisko wyrażone w decyzji uzasadnić w sposób wymagany przez przepisy k.p.a. (vide. wyrok NSA w Warszawie z dnia 26 maja 1981 r. SA 810/81). Obowiązki organu prowadzącego postępowanie, które wynikają z omawianej zasady, odnoszą się w pełnym zakresie do omawianych decyzji uznaniowych, gdyż uprawnienie organu do wydawania takich decyzji nie zwalnia tegoż organu z obowiązku zgromadzenia i wszechstronnego zbadania materiału dowodowego i wydania decyzji o treści przekonywującej pod względem prawnym i faktycznym (vide. wyrok NSA w Warszawie z dnia 19 marca 1981 r. sygn. akt SA 234/81). Mając na uwadze powyższe, na podstawie przedłożonej przez Beneficjenta – w związku z ubieganiem się o ulgę w spłacie należności - dokumentacji obrazującej sytuację finansową w 2014 r. oraz wyjaśnień, jak również analizując dokumenty opublikowane na stronie internetowej Beneficjenta (<http://bip.nowewarpno.pl/dokumenty/menu/5> w zakładce: Informacje - Budżet) IZ RPO WZ ustaliła, że z zaświadczenia wystawionego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych (dalej: ZUS) w dniu 11 września 2014 r. wynika, iż Gmina Nowe Warpno nie figuruje w Rejestrze Płatników Składek KSI ZUS. Ponadto z zaświadczenia ZUS o niezaleganiu w opłacaniu składek wynika, iż Urząd Gminy w Nowym Warpnie według stanu na dzień 11 września 2014 r. (...). Natomiast z zaświadczenia wystawionego przez Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w Szczecinie wynika, iż Gmina Nowe Warpno według stanu na dzień 11 września 2014 r. (...).

Nadto IZ RPO WZ przeanalizowała m.in. uchwałę Składu Orzekającego Regionalnej Izby Obrachunkowej w Szczecinie (dalej RIO) dotyczące Gminy Nowe Warpno oraz uchwały Rady Miejskiej w Nowym Warpnie dotyczące uchwalenia budżetu Gminy na lata 2013 i 2014, (<http://bip.nowewarpno.pl/dokumenty/menu/5> w zakładce: Informacje - Budżet), które to dokumenty obrazują sytuację ekonomiczną Beneficjenta. I tak IZ RPO WZ ustaliła, iż:

- 1) w uchwale Rady Miejskiej w Nowym Warpnie nr XXV/202/2012 z dnia 19 grudnia 2012 roku w sprawie uchwalenia budżetu Gminy Nowe Warpno na rok 2013:
 - ustalono dochody budżetu w kwocie – (...) zł, z tego: dochody bieżące - (...) zł i dochody majątkowe – (...)zł;
 - ustalono wydatki budżetu w kwocie – (...)zł, z tego: wydatki bieżące - (...)zł i wydatki majątkowe – (...)zł;
 - ustalono planowany deficyt budżetu w kwocie – (...) zł, który zostanie pokryty przychodami pochodzącymi z: nadwyżki budżetowej z lat ubiegłych – (...) zł;

- ustalono przychody i rozchody budżetu w kwotach: przychody – (...)zł i rozchody - (...) zł;
 - w budżecie utworzono rezerwy: ogólną w kwocie – (...) zł i celowe w kwocie – (...) zł, z przeznaczeniem na: a.) realizację zadań z zakresu zarządzania kryzysowego – (...) zł;
 - ustalono dotacje:
 - a) dla jednostek sektora finansów publicznych: przedmiotowe w kwocie – (...) zł, celowe na zadania własne w kwocie – (...) zł, celowe na pomoc innym j.s.t. w kwocie – (...) zł;
 - b) dla jednostek spoza sektora finansów publicznych dotacje celowe w kwocie – (...) zł.
- 2) w uchwale nr LIX.149.2014 RIO z dnia 15 kwietnia 2014 r. w sprawie wydania opinii o przedłożonym przez Burmistrza sprawozdaniu z wykonania budżetu Gminy Nowe Warpno za 2013 r. wskazano, iż wykonanie podstawowych wielkości budżetu w 2013 r. przedstawia się następująco:
- dochody ogółem: plan (... zł), wykonanie (... zł);
 - wydatki ogółem: plan (... zł), wykonanie (... zł);
 - wynik: plan (... zł), wykonanie (... zł);
 - przychody ogółem: plan (... zł), wykonanie (... zł);
 - rozchody ogółem: plan (... zł), wykonanie (... zł),

Wykonane dochody bieżące powiększone o wolne środki na rachunku bieżącym budżetu na koniec 2013 r. były wyższe od wykonanych wydatków bieżących o kwotę (...) zł. Należności wymagalne Gminy na koniec 2013 r. wyniosły (...) zł, które stanowiły 1,8% wykonanych dochodów ogółem i były niższe o (...) zł w stosunku do należności wymagalnych roku 2012. Nadto wskazano, iż dane zawarte w opiniowanym sprawozdaniu oraz w sprawozdaniu Rb-28S z wykonania planu wydatków budżetowych Gminy za 2013 r. nie wykazały przekroczenia planowanych kwot wydatków oraz wystąpienia zobowiązań wymagalnych stanowiących podstawę do dochodzenia odpowiedzialności z tytułu naruszenia dyscypliny finansów publicznych.

- 3) w uchwale Rady Miejskiej w Nowym Warpnie nr XXXVII/391/2013 z dnia 18 grudnia 2013 roku w sprawie uchwalenia budżetu Gminy Nowe Warpno na rok 2014:
- ustalono dochody budżetu w kwocie – (...) zł, z tego: dochody bieżące - (...) zł i dochody majątkowe – (...) zł;
 - ustalono wydatki budżetu w kwocie – (...) zł, z tego: wydatki bieżące - (...) zł i wydatki majątkowe – (...) zł;
 - ustalono planowany deficyt budżetu w kwocie – (...) zł, który zostanie pokryty przychodami pochodzącymi z: nadwyżki budżetowej z lat ubiegłych – (...) zł;
 - ustalono przychody i rozchody budżetu w kwotach: przychody – (...) zł i rozchody - (...) zł;
 - w budżecie utworzono rezerwy (...): ogólną w kwocie – (...) zł i celowe w kwocie – (...) zł, z przeznaczeniem na: a.) realizację zadań z zakresu zarządzania kryzysowego – (...) zł;
 - ustalono dotacje:
 - a) dla jednostek sektora finansów publicznych: przedmiotowe w kwocie – (...) zł, celowe na zadania własne w kwocie – (...) zł, celowe na pomoc innym j.s.t. w kwocie – (...) zł;
 - b) dla jednostek spoza sektora finansów publicznych celowe w kwocie – (...) zł.
- 4) Rb-NDS kwartalne sprawozdanie o nadwyżce/deficycie jednostki samorządu terytorialnego za okres od początku roku do dnia 30 września roku 2014 ustalono:
- Dochody (bieżące i majątkowe): plan (po zmianach) (...) zł, wykonanie (...) zł;
 - Wydatki (bieżące i majątkowe): plan (po zmianach) (...) zł, wykonanie (...) zł;
 - Nadwyżka/Deficyt: plan (po zmianach) (...) zł, wykonanie (...) zł;
 - Przychody ogółem: plan (po zmianach) (...) zł, wykonanie (...) zł;
 - Rozchody ogółem: plan (po zmianach) (...) zł, wykonanie (...) zł.

Nadto analizując wzajemne rozliczenie pomiędzy Beneficjentem a IZ RPO WZ wskazuje się, iż kwota odsetek, o której umorzenie wnioskuje Beneficjent wynosi 29 182,55 zł.

Mając na uwadze ww. dane, treść oraz uzasadnienie złożonego przez Beneficjenta wniosku o ulgę w spłacie (dotyczącego umorzenia odsetek jak dla zaległości podatkowych) IZ RPO WZ w celu podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie przeprowadziła analizę zebranego materiału dowodowego oraz

informacji przekazanej przez wnioskodawcę pod kątem zbadania czy w sprawie zaistniała przesłanka ważnego interesu zobowiązanego lub przesłanka interesu publicznego.

Odnosząc się do poszczególnych pojęć, należy wskazać, iż użyte w art. 67a § 1 o.p zwroty „ważny interes podatnika” i „interes publiczny” nie mają stałego zakresu treści. Są to swoiste klauzule generalne, odsyłające do ocen pozaprawnych. To wszystko sprawia, że w identyfikowaniu powyższych pojęć szczególnego znaczenia nabiera orzecznictwo sądów administracyjnych.

„Ważny interes podatnika” wymaga zaistnienia takich zdarzeń, na które sam podatnik nie mógł mieć wpływu, nawet przy dołożeniu nadzwyczajnej staranności. Zgodnie z wyrokiem WSA w Szczecinie z dnia 16 stycznia 2003 r. (sygn. akt SA/Sz 945/01), ważny interes podatnika (o którym mowa w art. 67a § 1 o.p.) to sytuacja, w której z powodów nadzwyczajnych, losowych przypadków podatnik nie jest w stanie uregulować zaległości podatkowych. Zdarzeniem losowym będzie np. zaistniałe, niespodziewane zdarzenie, niezależne od woli podatnika, które może spowodować, że ten znalazł się w trudnej sytuacji materialnej, niepozwalającej mu na zapłatę należności. Ponadto, zgodnie z wyrokiem WSA w Lublinie z dnia 15 marca 2013 r. (sygn. akt I SA/Lu 612/12) ważnego interesu podatnika, będącego jedną z przesłanek udzielenia ulgi nie można utożsamiać z subiektywnym przekonaniem podatnika o potrzebie umorzenia zaległości podatkowej. Przeciwnie, przez ważny interes podatnika należy rozumieć nadzwyczajne względy, które mogłyby zachwiać podstawami egzystencji podatnika. W wyroku z dnia 18 kwietnia 2012 r. (sygn. akt II FSK 2118/10) NSA wyjaśnił, że ogólną dyrektywą interpretacyjną przy wykładni pojęcia „ważnego interesu podatnika” powinno być uznanie wyjątkowości instytucji przyznawania wszelkich ulg w spłacie zobowiązań. Dalej NSA wskazał, że chodzi o sytuacje wyjątkowe, losowe, niezależne od działań podatnika np. klęskę żywiołową czy nagłą ciężką chorobę. Inne rozumienie tego pojęcia doprowadziłoby do uznania, że każdy podatnik znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej spełniałby przesłanki do uzyskania ulg w spłacie zobowiązań. Ważny interes podatnika musi zatem istnieć obiektywnie, a nie wyłącznie w przekonaniu Beneficjenta składającego wniosek o przyznanie ulgi. Z subiektywnego punktu widzenia podatnika, w każdej sytuacji może mieć on ważny interes w uzyskaniu danej ulgi.

Wyjaśniając znaczenie drugiej z przesłanek, należy odnieść się do wyroku WSA w Warszawie z dnia 29 maja 2006 r. (sygn. akt. III SA/Wa 1964/05), gdzie WSA wskazał, iż pojęcie terminu „interesu publicznego” nie ma stałego zakresu treści, lecz jest to zespół ogólnie zarysowanych celów, które należy wziąć pod uwagę w procesie stosowania prawa i zawsze odnieść go do indywidualnej sytuacji podatnika występującego z wnioskiem o umorzenie zaległości podatkowych. Niemożność jednoznacznego zdefiniowania tego pojęcia powoduje, że w każdym indywidualnym przypadku jego znaczenie może uwzględniać różne aspekty wskazanych wyżej wartości. Orzecznictwo jednakże wypracowało jednolity pogląd definiujący na potrzeby analizowanego przepisu pojęcie „interesu publicznego” rozumianego jako dyrektywa postępowania nakazująca respektowanie wartości wspólnych dla całego społeczeństwa takich jak sprawiedliwość, bezpieczeństwo, zaufanie do organów władzy, równość traktowania podmiotów będących w podobnej sytuacji, czy realizację zobowiązań podatkowych (tak: WSA w Kielcach w wyroku z dnia 10 października 2012 r., sygn. akt I SA/Ke 623/12). Dalej WSA wskazał, iż analiza decyzji organów prowadzi do wniosku, że pojęcie przesłanki „interesu publicznego” zrównane zostało z interesem budżetu państwa. Tymczasem nie ma podstaw do przeciwstawiania interesu publicznego jako sprzecznego z indywidualnym interesem obywatela.

Mając na uwadze powołane orzecznictwo oraz informacje zebrane w przedmiotowej sprawie, odnosząc się do pierwszej z przesłanek tj. ważnego interesu zobowiązanego, IZ RPO WZ ustaliła, że w badanym stanie faktycznym sytuacja nadzwyczajna uzasadniająca umorzenie przez IZ RPO WZ odsetek dotyczących wydatków związanych z robotami dodatkowymi nie zaistniała. IZ RPO WZ w przedmiotowej sprawie wykryła nieprawidłowość w postaci naruszenia przez Beneficjenta przepisów p.z.p., tym samym na wydatki poniesione niezgodnie z procedurami nałożyła korektę finansową oraz uznała część wydatków za niekwalifikowalne do których zwrotu Beneficjent został wezwany pismem z dnia 18 września 2013 r. Obowiązek zwrotu przez Beneficjenta środków wykorzystanych z naruszeniem procedur wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych wynika wprost z art. 207 ust. 1 u.f.p. Beneficjent podpisując umowę o dofinansowanie zobowiązał się do stosowania jej zapisów, w tym także zapisów obowiązującego prawa, wytycznych i procedur w ramach RPO WZ. W § 8 umowy o dofinansowanie określono procedurę odzyskiwania przez IZ RPO WZ środków nieprawidłowo wykorzystanych. Tym samym Beneficjent miał świadomość konsekwencji finansowych związanych z realizacją projektu niezgodnie z procedurami.

Nadto podkreślić należy, iż Beneficjent w dniu 28 czerwca 2012 r. zakończył realizację finansową projektu pn. „Zachowanie dziedzictwa kulturowego poprzez renowację zabytkowego Ratusza w Nowym Warpnie”. Projekt został przez IZ RPO WZ rozliczony, bowiem Beneficjent zwrócił część środków, co do pozostałych zaś wyraził zgodę na pomniejszenie z płatności końcowej. Powyższe prowadzi do wniosku, iż Beneficjent dysponował środkami finansowymi, które mógłby przeznaczyć na

splata zobowiązania. Na powyższe wskazuje również analiza przytoczonej uchwały RIO. Ponadto podkreślić należy, iż sytuacja finansowa Beneficjenta wskazuje, iż uiszczenie w 2013 r. kwoty zobowiązania nie spowodowało sytuacji, w której Gmina nie mogłaby realizować swoich ustawowych zadań. W ww. sytuacji nie wpłynęła negatywnie na kondycję finansową Gminy Nowe Warpno.

Co więcej należy zwrócić uwagę na fakt, iż Rada Miejska w Nowym Warpnie co roku uchwała budżet Gminy, z zachowaniem ustawowych rezerw ogólnych, które mogą zostać przeznaczone na dowolny wydatek jednostki samorządu terytorialnego związany z realizacją jej zadań, którego nie można było przewidzieć w dniu uchwalania budżetu. Z założenia rezerwa budżetowa wynikająca z art. 222 ust. 1 u.f.p. powinna być tworzona na wydatki nieprzewidziane i nadzwyczajne, u.f.p. nie zawiera ograniczeń, stąd też z rezerwy budżetowej można pokrywać wydatki o różnym charakterze (tak NSA w postanowieniu z dnia 19 października 2011 r., sygn. akt I OZ 773/11). Tym samym, Beneficjent miał możliwość pokrycia naliczonych odsetek ze środków zaplanowanych w budżecie jako rezerwa ogólna.

Nadto okoliczności, na które powołuje się Beneficjent w piśmie z dnia 04 października 2013 r. nie uzasadniają wystąpienia ważnego interesu Strony. We ww. wniosku o udzielenie ulgi Beneficjent wskazał, iż roboty dodatkowe zrealizowane w ramach projektu zostały przedstawione do weryfikacji i możliwości rozliczenia w ramach wniosków o płatność nr WNP-RPZP.06.02.02-32-001/11-01/KO1 oraz WNP-RPZP.06.02.02-32-001/11-02/KO1. Ponadto Strona wskazała, iż na podstawie złożonych przez Beneficjenta wyjaśnień IZ RPO WZ uznała poprawność przedłożonych wniosków o płatność, a tym samym ujętych w nich wydatków. A zatem Beneficjent podkreślił, iż w toku prowadzonej przez IZ RPO WZ analizy ww. wniosków pod kątem merytoryczno – finansowym, poprawność i sposób zrealizowania ww. robót został uznany za właściwy. Jednocześnie Beneficjent podkreślił, iż od momentu rozliczenia ww. wniosków do czasu kontroli (na etapie której stwierdzono ww. wydatki za poniesione z naruszeniem p.z.p.) nie zaistniały jakiegokolwiek nowe okoliczności w sprawie. A zatem w opinii Beneficjenta powyższe świadczy o podjęciu niewłaściwej decyzji na jednym z etapów weryfikacji prawidłowości realizacji projektu. W efekcie Gmina Nowe Warpno zmuszona była do ponoszenia wysokich kosztów odsetek.

Odnosząc się do powyższego wskazać należy, iż Wytoczne dla Wnioskodawców ubiegających się o dofinansowanie projektu w ramach RPO WZ których brzmienie Beneficjent zaakceptował przystępując do konkursu nr RPOWZ/6.2.2/2010/1, a następnie w dniu 27 lipca 2011 r. podpisując umowę o dofinansowanie, stanowią, iż przyjęcie danego projektu do realizacji i podpisanie z Beneficjentem umowy o dofinansowanie nie oznacza, że wszystkie wydatki, które Beneficjent przedstawi do rozliczenia w trakcie realizacji projektu, będą kwalifikować się do współfinansowania. Ocena kwalifikowalności wydatku polega na analizie zgodności jego poniesienia z obowiązującymi przepisami. Oceny takiej dokonuje się zarówno na etapie wyboru wniosku o dofinansowanie projektu, podczas realizacji projektu jak i po zakończeniu projektu, kiedy Beneficjent przedkłada kolejne wnioski o płatność (str. 16). Nadto należy zaznaczyć, iż kwalifikowalność oraz poprawność poniesienia wydatków ujętych w poszczególnych wnioskach o płatność jest poddawana ostatecznej weryfikacji w czasie kontroli przeprowadzonej na miejscu realizacji projektu po zatwierdzeniu wniosku o płatność końcową. W przedmiotowej sprawie nieprawidłowości w stosowaniu p.z.p. stwierdzono dopiero po złożeniu wniosku o płatność końcową, na etapie czynności kontrolnych, ustalając za wskazane naruszenia korektę finansową oraz uznając część wydatków za niekwalifikowalne. Co więcej w przytoczonych przez Beneficjenta pismach IZ RPO WZ z dnia 07 lutego 2012 r. oraz 26 kwietnia 2012 r. wprost wskazano, iż należy mieć na uwadze, iż kwalifikowalność oraz poprawność poniesienia ujętych w przedmiotowych wnioskach zostanie poddana ostatecznej weryfikacji w czasie kontroli przeprowadzonej na miejscu realizacji projektu po zatwierdzeniu wniosku o płatność końcową.

Niewątpliwie brak staranności w zakresie przeprowadzenia przez Beneficjenta procedury zamówień publicznych nie stanowi ważnego interesu zobowiązanego. Nie mamy do czynienia z sytuacją nadzwyczajną, na wystąpienie której Beneficjent nie miał wpływu. Beneficjent powinien przeprowadzać procedurę zamówień publicznych zgodnie z przepisami prawa, a tym samym powinien liczyć się z konsekwencjami w przypadku ich naruszenia. Mając na uwadze powyższe, należy ponownie podkreślić, iż ważny interes zobowiązanego ujmowany jest jako interes wyjątkowy, odbiegający od powszechnych standardów i sytuacji, natomiast w przedmiotowej sprawie nie zachodzą nadzwyczajne okoliczności przemawiające za uwzględnieniem wniosku Beneficjenta.

Wobec powyższego, IZ RPO WZ ustaliła, iż w przedmiotowej sprawie nie wystąpiła przesłanka ważnego interesu zobowiązanego.

Odnosząc się do drugiej przesłanki, tj. wystąpienia interesu publicznego należy wskazać, iż z dokumentacji przedstawionej przez Beneficjenta wynika, iż Gmina Nowe Warpno nie posiada zaległości w opłacaniu składek na (...). Z uwagi na brak zadłużeń Beneficjenta wobec (...) uznaje się, iż Beneficjentowi wystarcza środków finansowych na regulowanie zobowiązań publiczno – prawnych. Podkreślenia wymaga fakt, że udzielanie ulg w spłacie poprzez umorzenie zobowiązania

Beneficjentom, których sytuacja materialna pozwala na ich uiszczenie (co Beneficjent potwierdził poprzez wyrażenie zgody na pomniejszenie kolejnej płatności oraz dokonując zwrotu wymaganych środków), nie leży w interesie społecznym. Niezależnie od powyższego, na podstawie zebranych informacji IZ RPO WZ doszła do wniosku, że uszczuplenie budżetu Gminy Nowe Warpno o kwotę wnioskowanych odsetek nie spowoduje zagrożenia dla realizacji zadań publicznych nałożonych na jednostkę samorządu terytorialnego. Powyższe potwierdza również fakt, iż Beneficjent w żaden sposób nie udowodnił odmiennego wniosku.

Mając powyższe na uwadze IZ RPO WZ ustaliła, iż w przedmiotowej sprawie nie wystąpiła przesłanka interesu publicznego.

Zobowiązania podatkowe są należnościami publiczno – prawnymi, a obowiązek ich ponoszenia obciąża każdego obywatela. Wszelkie zwolnienia podatkowe w systemie prawa polskiego są wyjątkiem i istotnym odstępstwem od zasad powszechności opodatkowania i równości podatników wobec przepisów prawa oraz odejściem od konstytucyjnej zasady sprawiedliwości. Relacja art. 67a o.p. do zasady powszechności opodatkowania wyrażonej w art. 84 Konstytucji wskazuje, że ma ona charakter wyjątku od zasady, co oznacza konieczność jego ścisłej wykładni i stosowania jako normy o charakterze szczególnym, w sytuacjach naznaczonych taką właśnie cechą. Teza ta znajduje potwierdzenie w licznych orzecznictwie sądów administracyjnych. Dopuszczalność umorzenia należności publiczno – prawnych przewidziana jest przepisami art. 64 ust. 1 u.f.p. w zw. z art. 60 pkt 7 u.f.p. oraz art. 55 u.f.p. i stanowi jedną z rodzajów ulg w spłacie zobowiązań, przy czym o umorzeniu decyduje właściwy w sprawie organ (art. 58 ust. 1 pkt 1 – 4 u.f.p.) – zawsze na wniosek dłużnika. Jak wskazuje NSA w wyroku z dnia 07 marca 2014 r. (sygn. akt II GSK 2084/12), podejmowana na zasadzie art. 64 ust. 1 w zw. z art. 55 u.f.p. decyzja o umorzeniu należności ma charakter uznaniowy. Co do zasady uznanie administracyjne oznacza możliwość wyboru przez organ, w określonym stanie prawnym i faktycznym, konsekwencji prawnej. Innymi słowy, decydując na zasadzie uznania administracyjnego organ podejmuje rozstrzygnięcie w sposób nieskrępowany, a o ostatecznym wyborze sposobu rozstrzygnięcia powinny zadecydować przesłanki celowości i słuszności działania, które z kolei stanowią wypadkową wyważenia przez organ, z uwzględnieniem norm prawnych mających zastosowanie i znaczenie w danej sprawie, słusznego interesu strony i interesu publicznego.

Z uwagi na fakt, iż w analizowanej sprawie ustalono, iż nie zachodzą przesłanki ważnego interesu zobowiązanego oraz interesu publicznego, uzasadniających udzielenie ewentualnej ulgi, organ nie jest zobowiązany do ustalenia, czy wnioskowana przez Beneficjenta ulga będzie stanowiła pomoc publiczną.

Konkludując należy wskazać, iż po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, IZ RPO WZ stwierdziła, że w przedmiotowej sprawie nie zaistniały przesłanki wskazane w art. 67a § 1 o.p., uzasadniające zastosowanie ulgi w spłacie, tj. przesłanka ważnego interesu zobowiązanego oraz przesłanka interesu publicznego. Fakt, iż nie spełniono żądania Beneficjenta nie oznacza, że doszło do przekroczenia granic uznania administracyjnego. Organ może bowiem – w granicach tego uznania – nie uwzględnić wniosku strony, o ile sprecyzuje w sposób racjonalny przyczyny tego stanu rzeczy (vide: WSA w Gliwicach w wyroku z dnia 02 sierpnia 2012 r., sygn. akt I SA/GI 895/12).

Wobec powyższego, po podjęciu wszelkich niezbędnych działań w celu wyjaśnienia stanu faktycznego, na podstawie analizy całokształtu zebranego materiału oraz biorąc pod uwagę okoliczności w jakich znalazła się strona, po wyczerpującym uzasadnieniu zajętego stanowiska, Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego orzeka jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji przysługuje wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, ul. Staromłyńska 10 w terminie 30 dni od daty jej doręczenia za pośrednictwem Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego